

Kádár Levente, Széllné Pekry Olga), amelyet a gyermekvédelmi intézmények útmutatója és az egyesületek betűrendes jegyzéke fejez be.

A gyermekszerepet és általában a népművelés intézményei ma túlnyomóan a társadalom önkéntes áldozatkészségének köszönhetik fennállásukat. De itt az idő, hogy a törvényhozás és a kormányzat is erkölcsi és főként anyagi eszközökkel siessen biztos alapokra helyezni a népművelés intézményeit. A népművelő intézmények munkássága a mostani határokon túl is példát szolgáltat az iskolák nélkül szülőlködő kisebbségi sorsban élő magyarság számára. *Kelényi B. Ottó.*

B. Hajós Terézia : Szívek muzsikája.

— Minden könyvnek lelke van s ebben a százegynéhány oldalas könyvben is talán ez a legnagyobb érték. Az író nő nem keres komplikált, modern témákat, nem dolgozik Freud, Proust s a pszichoanalitikusok mércéivel, nem vet fel megrázó problémákat, nem színezi ki, dekorálja alakjait, hanem egyszerűen, a szívéen keresztül láttatja őket. Mindezek dacára nem érzélgős, szentimentális női írás, sőt szóképei, mondatfűzései, kifejezésének tömörsége, alakjainak beállítottasága, azok beszéltetése helyel-közzel egyenesen férfias. Különösen az *Imre herceg megkísértése* című novellában. Lelke régi korok gyümölcsét érleli s azt rakja elénk s valahogy az embernek az az érzése, hogy ezt a csöndes, kedves, szerény, jóízű könyvet csak igazi magyar asszony írhatta. Olyan, aki lelkiileg messze él a mai zűrzavaros világtól. Szerénysége, finom hangja, méginkább a régi nagyasszonyokat juttatja eszünkbe.

Kompozíciója ugyan kissé erőtlen s témái feldolgozásában van valami naiv hang, de hibáiért gyakran kárpótol bennünket szinte expresszionista stílusban rajzolt leírásaival. (A völgyekre kék fátyolt dobott már az

alkonyat, csupán az ég világol ; sárga fénytenger, hegyek, lombok sötét csipkét vernek rája . . . Balról a dombon közelg az udvarház. Jobbról napbarnított csikósok karikás ostorral méneket karámba terelnek . . .) A kötet hosszabb-rövidebb novellák gyűjteménye (amiket manapság már nem igen írnak, mert a kiadók inkább mennyiséget akarnak, mint minőséget), melyben a tragikus és vidám hang egyformán helyet talál. Különösen megkapó *A gyermek* című novellája, melyben egy válás előtt álló asszony portréját rajzolja eleven színnel. Érdekes megemlíteni jóízű, asszonyos humorát. Ez a humoros hang írónőink részéről elég ritka, új a magyar irodalomban. A könyv az Országos Gárdonyi Géza-Társaság izléses kiadása. *Zaka Sándor.*

Fent István : A magyar selyemtenyésztés 250 éves multjából. Hazánkban a selyemhernyótenyésztés 1680 körül vette kezdetét, de igazi fölkarolása voltaképpen a Bezerédj-ek nevéhez fűződik. A «jobbágyfelszabadító és önként adózó nemes emberbarát», Bezerédj István, Széchenyit is megelőzte propagandájával és hidjai birtokán még 1831-ben meghonosította a selyemtenyésztést. Később kis szövődét is létesített és 1843-ban, az Országos Iparegyesület kiállításán már dícsérő oklevelet is kaptak selyemtermékei, mivel «selymük egy, sőt két szemerrel is felülhaladta azon mértéket, melynél a finomságot az üzleti szokás már annyira megelégteli, hogy azt a legfinomabb minőség határának állítaná fel.» Halála után özvegye, Bezerédj Etelka, az Arany által is megénekelte «jóságos özvegy» folytatta és fejlesztette a kezdeményezéseket és a hidjai selymek az első párisi, majd az 1873-iki bécsi világiállításán is feltűnést keltettek és kitüntetést nyertek. Az 1885-iki budapesti kiállításán pedig az egész ország közönsége meg-